

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Ištvánkové a soudkyň JUDr. Ivany Kotrčové a JUDr. Miluše Farské ve věci žalobce : **Martin D.**, nar. xxx, bytem xxx, xxx, zastoupený JUDr. Robertem Bezděkem, CSc., advokátem, se sídlem Praha 4, Na Pankráci 30, proti žalované: **RNDr. Kateřina D.**, nar. xxx, bytem jako žalobce, zastoupená JUDr. Monikou Linhartovou, advokátkou, se sídlem Praha 1, Široká 6, o vypořádání společného jmění manželů, k odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 23.června 2009, č.j. 18 C 102/2006-223,

t a k t o :

- I. Rozsudek soudu I. stupně se **potvrzuje** ve výrocích I. a II. o přikázání věci do výlučného vlastnictví účastníků, ve výroku VII. o vyklizení nemovitostí a ve výrocích V. a VI. o nákladech řízení státu.

Ve výrocích III. a IV. o povinnosti žalované vyplatit žalobci vnosy z jeho odděleného majetku a vypořádací podíl ze společného jmění manželů se **mění** tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 6,264.110,50 Kč do tří měsíců od právní moci rozsudku.

- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

O d ů v o d n ě n í :

Soud I. stupně rozhodl shora uvedeným rozsudkem tak, že vypořádal společné jmění manželů (dále jen SJM) a žalobci přikázal do vlastnictví movité věci vyjmenované ve výroku I. rozsudku pod body 1 až 68, zůstatky finančních prostředků na účtech žalobce u bývalé Citibank a.s., České spořitelny, a.s., dále zůstatek finančních prostředků z penzijního připojištění žalobce u Penzijního fondu Komerční banky a.s. a vyplacené finanční prostředky z plnění České pojišťovny, a.s., vše v hodnotě 701.803,31 Kč. Žalované přikázal do vlastnictví movité věci vyjmenované ve výroku II. rozsudku pod body 4 až 71, osobní automobil Škoda Fabia SPZ xxx, nemovitosti zapsané v katastru nemovitostí na LV č. xxx pro k.ú. xxx, a to dům čp. xxx a pozemky parc.č. xxx, xxx, xxx, xxx, dále vyplacené finanční prostředky z pojistného plnění České pojišťovny, a.s., tj. majetek v hodnotě 9,933.000 Kč. Současně ji zavázal zaplatit žalobci na vyrovnání podílu ze zaniklého SJM částku 4,615.598 Kč (výrok III.) a na vnosech z jeho odděleného majetku částku 3,142.810 Kč (výrok IV.) vše do 3 měsíců od právní moci rozsudku. Každému z účastníků uložil povinnost zaplatit polovinu znalečného ve výši 4.789 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku (výroky V. a VI.). O nákladech řízení rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu (výrok VIII). Dále zamítl žalobu v části, v níž žalobce požadoval vyklizení nemovitostí žalovanou (výrok VII.)

Takto rozhodl o žalobě, kterou se žalobce se domáhal vypořádání SJM po rozvodu manželství účastníků s tím, že předmětem vypořádání byly nemovitosti v k.ú. xxx v Praze xxx, dále movité věci tvořící zařízení domu, osobní automobil, penzijní připojištění žalobce, stavební spoření žalované, prostředky na účtech u Citibank a.s. a u ČS a.s. Současně žádal vypořádat své vnosi do společného majetku a závazek spočívající v nespacené půjčce jeho rodičům. Původně požadoval přikázat vše kromě osobního automobilu do svého výlučného vlastnictví. Současně se domáhal, aby soud rozhodl o vyklizení žalované z předmětné nemovitosti bez náhrady.

Žalovaná v průběhu řízení především doplnila rozsah movitých věcí určených k vypořádání. Zpochybnila vnosi žalobce do společného majetku a uvedla, že půjčka jeho rodičům byla nejpozději v roce 2003 zaplacená. Původně souhlasila s navrženým způsobem vypořádání ohledně movitých věcí i nemovitostí. Později doplnila, že předmětem vypořádání by mělo být i plnění od ČP a.s. ve výši 285.000 Kč a 122.000 Kč za vytopený dům. Upozornila na nepřiměřené výběry žalobce z jeho účtu u Citibank a.s. a ČS a.s. v roce 2004 a 2005 a požadovala tudíž poměr vypořádání 40 a 60 %. Navrhla vypořádat SJM k nemovitostem tak, že budou přikázány do podílového spoluvlastnictví. V dalším průběhu řízení poukázala na to, že zařízení dětského pokoje bylo darováno dětem a nemá být předmětem vypořádání. Pokud jde o konečné vypořádání SJM změnila stanovisko v tom směru, že požadovala nemovitosti, osobní automobil a část movitých věcí přikázat do jejího výlučného vlastnictví s tím, že vypořádací podíl, který by měla žalobci vyplatit vypočetla částkou 2,524.637,54 Kč.

Soud I.stupně zjistil, že účastníci byli manžely od xxx do 1.12.2005, kdy bylo jejich manželství pravomocně rozvedeno. Z manželství se narodily 3 dosud nezletilé dcery (Anna, nar. xxx; Zuzana, nar. xxx; Marianna, nar. xxx), které byly svěřeny do výchovy matce rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 3.2.2005, č.j. 15 Nc 113/2004-60 s tím, že výživné bylo stanoveno otci v částkách 18.000 Kč, 16.000 Kč a 14.000 Kč. Celková masa SJM činí 10,634.803,31 Kč, z níž nemovitosti představují dle znaleckého posudku hodnotu 9,500.000 Kč. Hodnotu movitých věcí a osobního automobilu učinili účastníci nespornou. Do této masy zahrnul mimo jiné i vyplacené plnění od ČP a.s. ve výši 258.000 Kč a 122.000 Kč,

penzijní připojištění žalobce po odečtení státního příspěvku ke dni právní moci rozvodu manželství (tj. ke dni 1.12.2005) ve výši 320.752,23 Kč, zůstatek na účtu žalobce u ČS a.s. ve výši 3.299,29 Kč, osobní automobil v hodnotě 170.000 Kč i zařízení dětského pokoje. Do SJM naopak nezahrnul zůstatek účtu žalobce u ING Bank NV, který byl ke dni rozvodu nulový, stavební spoření dcer ani zůstatek zrušeného stavebního spoření žalované. Důvody tohoto postupu podrobně zdůvodnil ve svém rozsudku. Dále se zabýval vnosy žalobce do SJM, kdy za výlučné prostředky žalobce shledal prostředky získané žalobcem za prodej domu v Anglii v xxx, který měl před uzavřením manželství, dále dary od rodičů žalobce. Tyto přepočtl na koruny podle kurzu k datu zániku manželství (42,60 Kč na libru) a dospěl k částce 2,448.600 Kč a 3,193.900 Kč. Zabýval se podrobně i výběry žalobce z účtu u Citibank a.s. v návaznosti na finanční prostředky jeho bratra M. D. i výběry z bankomatu v návaznosti na jeho příjmy. Dospěl k závěru, že tyto výběry lze hodnotit jako běžné výdaje akceptovatelné s přihlédnutím k jeho životní úrovni. Pokud jde o výběry ze zmiňovaného účtu, dal je do souvislosti s tím, že žalobce vracel svému bratrovi peníze, které mu svěřil do správy s původním úmyslem koupit nemovitost v Praze. Neshledal za prokázané, že žalobce převáděl finanční prostředky do zahraničí a naproti tomu ani to, že mu jeho rodiče poskytli půjčku 15.000 GBP. Poté rozhodl o vypořádání SJM tak, jak je ve výroku napadeného rozsudku uvedeno s tím, že do výlučného vlastnictví žalobce přikázal věci v hodnotě 701.803,31 Kč a žalované 9,933.000 Kč. Kromě toho zamítl i žalobu na vyklizení domu žalovanou. O nákladech řízení mezi účastníky rozhodl podle § 142 odst. 2 o.s.ř. a o nákladech řízení státu podle § 148 odst. 1 o.s.ř. s tím, že každý z účastníků byl zavázán zaplatit ½ znalečného.

Proti rozsudku podala žalovaná rozsáhlé odvolání, v němž argumentovala stejným způsobem jako v průběhu řízení. Dovolávala se odvolacích důvodů podle § 205 odst. 2 písm. e) a g) o.s.ř. a poukázala na nesprávnosti rozsudku pokud do masy SJM bylo zahrnuto zařízení dětského pokoje, jež bylo pořízeno jako dar dětem. Dále na špatné skutkové závěry soudu I.stupně, pokud jde o posouzení finančních operací žalobce na účtech, a to ve vztahu k údajné platbě zubní operace otce žalobce a ohledně údajné správy finančních prostředků jeho bratra M. Upozornila na to, že k poskytnutí finančních prostředků otci žalobce nedala souhlas, že se nejednalo o společný dar účastníků. Tvrzení žalobce shledala nevěrohodným už tím, že zubní operace se uskutečnila 30.7.2001 a žalobce měl údajně na tuto operaci poskytnout finanční prostředky 15.12.2003. Pokud jde o platby na zahraniční účty údajně ve prospěch žalobcova bratra, vyslovila podezření, že žalobce se tímto způsobem pokusil převést finanční prostředky do zahraničí. Za nesprávné považuje i posouzení výběrů z bankomatů v měsících červen a listopad 2005 ve výši 360.000 Kč a 280.000 Kč. Dále vytkla soudu pochybení v posouzení tzv. vnosů žalobce do společného majetku, když oba domy v Anglii byly pořízeny na hypotéky a nebylo prokázáno, že žalobce skutečně obdržel kupní cenu za svůj první dům v xxx. Kromě toho zpochybnila výši těchto vnosů v tom směru, že měly být případně posuzovány ke dni, kdy byly fakticky uskutečněny, nikoliv ke dni právní moci rozvodu manželství. Mimo to dle jejího názoru soud žalobce zvýhodnil, když mu v rozsudku přiznal vnosy v plné výši a kromě toho mu přiznal podíl ze společného majetku zvýšený právě o tyto vnosy. Upozornila na rozpor ve výroku IV. rozsudku s odůvodněním, kdy ve výroku je uvedena částka 3,142.810 Kč a v odůvodnění rozsudku částka 3,193.900 Kč. V neposlední řadě poukázala na nesprávnost výroku o nákladech řízení, na něž byl aplikován § 142 odst. 2 o.s.ř. a nezohlednil neúspěch žalobce ohledně žaloby na vyklizení bytu. Navrhla rozsudek soudu I.stupně zrušit a věc vrátit tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalobce se vyjádřil k odvolání žalované s tím, že navrhl potvrzení rozsudku soudu I.stupně jako věcně správného. Uvedl, že jednání žalované považuje za účelové vedené snahou získat co nejvíce majetkového prospěchu pro svoji osobu, poškodit žalobce a

kompensovat tak skutečnost, že to byla právě žalovaná, která navázáním vztahu s jinými muži během manželství, zapříčinila jeho rozvrat a následně i rozvod.

Odvolací soud přezkoumal z podnětu odvolání žalované rozsudek soudu I. stupně a řízení, které předcházelo jeho vydání, podle § 212 a § 212a o.s.ř. postupem podle § 214 odst. 1 o.s.ř. a dospěl poté k závěru, že odvolání je opodstatněné pouze částečně.

Rozsudek soudu I.stupně, jehož odůvodnění je zpracováno přehledně a srozumitelně, je převážně správný. Pokud jde o věci, jež byly do SJM zahrnuty, jejich vypořádání, o vyklizení nemovitostí a náklady řízení státu, je třeba konstatovat, že bylo provedeno potřebné dokazování, na jehož základě byl zjištěn skutkový stav věci. Provedené důkazy byly soudem hodnoceny postupem uvedeným v § 132 o.s.ř. a správné je i právní posouzení věci. V tomto směru odvolací soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku.

Ustanovení § 149 a § 150 OZ vychází při vypořádání společného jmění manželů z toho, že podíly manželů na společném majetku jsou stejné, dává však soudům možnost, aby jejich výši určily i v jiném poměru. Hlediska, z nichž mají soudy při určování velikosti podílu vycházet, podrobněji nevymezuje. Je tedy věcí úvahy soudu, aby určily výši těchto podílů. Při vypořádání společného majetku manželů se přihlíží především k potřebám nezletilých dětí, k tomu, jak se který z manželů staral o rodinu a obstarání společné domácnosti, ale i o nabytí a udržení společného majetku. Rozhodující skutečností tak není jenom výše příjmů každého z manželů, nýbrž i způsob jeho života, vztah k rodině a k hospodaření se společnými prostředky.

Soud I.stupně se při vypořádání SJM účastníků řídil uvedenými zásadami. Žalované tak přikázal nemovitosti, kde s dětmi žije, automobil i část movitých věcí. Ani odvolací soud neshledal důvodnou odvolací námitku žalované ohledně věcí, které tvoří zařízení dětského pokoje. I když dar rodičů nezletilým dětem nelze pojmově vyloučit, musely by být splněny náležitosti darovací smlouvy podle § 407 OZ. Rodiče by zde vystupovali jako dárci i jako zákonní zástupci vyslovující souhlas s obdarováním. Okolnost, zda děti tento dar užívají není rozhodující. V daném případě odvolací soud plně souhlasí se závěrem soudu I.stupně v tomto směru, že se o dar nejedná. Nelze přehlédnout, že tvrzení žalované o daru dětem žalobce nepotvrdil a běžně se darování bytového zařízení nezletilým dětem nerealizuje.

Lze souhlasit s odvolacím argumentem žalované v tom směru, že společný majetek by měl být rozdělen tak, aby částka na finanční vyrovnání mezi manžely bylo co nejnižší. V daném případě tento postup však nelze provést, neboť zmiňované nemovitosti tvoří převážnou část celého SJM. Bylo by možno uvažovat o přikázání nemovitostí do podílového spoluvlastnictví, který se však nejvíce jeví jako vhodný. Pokud by účastníci považovali tento způsob vypořádání za akceptovatelný, nepodávali by žalobu v této věci, ale vyčkali by pouze uplynutí zákonné tříleté lhůty. V neposlední řadě by tento způsob vypořádání SJM k nemovitostem vytvořil pouze základ pro další soudní spor účastníků o vypořádání podílového spoluvlastnictví.

Při posuzování vnosů žalobce do společného majetku, nelze přehlédnout, že pozemky i dům musely být za určité finanční prostředky pořízeny. Žalobce doložil, že měl finanční prostředky z prodeje svého prvního domu v xxx i z darů od rodičů. Žalovaná jiné vysvětlení nenabídla a důkazy k tvrzení o hypotéce nepředložila.

Pokud jde o výběry žalobce z bankomatů, vrácení půjčky jeho bratru M. či dar finančních prostředků na úhradu zubní operace jeho otci, i v této části se odvolací soud zcela ztotožňuje se závěry soudu I.stupně. Odvolací soud pouze podotýká, že řízení o vypořádání SJM nelze proměnit ve vyúčtovací spor o tom kdo, jak a kdy případně nehospodárně či bez souhlasu druhého nakládal se společným majetkem. Pokud žalovaná měla pochybnosti o nakládání žalobce se společným majetkem, měla se v zákonné lhůtě u soudu dovolat neplatnosti jednotlivých úkonů jež přesahovaly dle § 145 odst. 2 o.z. rámec obvyklé správy majetku ve smyslu § 40a OZ.

Soud I.stupně pochybil pouze ve výpočtu výše finančních prostředků, které mají být žalovanou vyplaceny na vypořádací podíl žalobce a na vnosy z jeho odděleného majetku. V tomto směru odvolací soud přisvědčil odvolací námitce žalované.

Především došlo k chybě v součtu u vnosů žalobce, který činí 3,028.221 Kč. Při výpočtu, kolik má být žalobci vyplaceno, je třeba od hodnoty domu - 9,500.000 Kč – odečíst vnosy žalovaného (tj. částku 3,028.221 Kč). Výsledná částka činí 6,471.779 Kč a představuje hodnotu domu určenou pro vypořádání SJM. Polovina z této částky činí 3,235.889,50 Kč a představuje vypořádací podíl žalobce na tomto majetku. Kromě této částky náleží žalobci jeho vnosy do společného majetku ve výši 3,028.221 Kč. Tato částka představuje dary žalobcovy rodiny v celkové výši 18.085 GBP, tj. v přepočtu na Kč (při kurzu 42,60 Kč/1 GBP), dále částku 53.000 GBP z prodeje domu v xxx, tj. celkem tj. v přepočtu na Kč (při kurzu 42,60 Kč/1 GBP) 3,028.221 Kč. V této souvislosti odvolací soud konstatuje, že použití devizového kurzu platného ke dni právní moci rozvodu manželství účastníků považuje za správné. Tento postup lze přirovnat k finančním prostředkům postupně ukládaným na účet. Při vypořádání společného jmění by se i zde postupovalo podle devizového kurzu k uvedenému dni, nikoliv k datům, kdy byly finanční prostředky ukládány.

Odvolací soud shledal vzhledem k výše uvedeným skutečnostem rozsudek soudu I. stupně ve výrocích o věci samé (I., II. a VII.) a o nákladech řízení státu (V. a VI.) věcně správným, a proto jej v této části potvrdil podle § 219 o.s.ř.

Ve výrocích o povinnosti žalované vyplatit žalobci vnosy z jeho odděleného majetku a vypořádací podíl ze SJM (III. a IV.) tento rozsudek změnil podle § 220 odst. 1 písm. a) o.s.ř. tak, že žalovaná je povinna vyplatit žalobci celkem částku 6,264.110,50 Kč (3,235.889,50 Kč + 3,028.221 Kč).

Výrok o nákladech odvolacího řízení byl učiněn podle § § 224 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s § 142 odst. 2 o.s.ř. V dané věci nelze hovořit o procesním úspěchu či neúspěchu některého z účastníků s tím, že řízení může být vyvoláno kterýmkoliv z nich. Pokud jde o odvolací námitku žalované, že soud nepřihlédl k procesnímu neúspěchu žalobce ohledně jím uplatněného nároku na vyklizení nemovitostí, neshledal ji odvolací soud důvodnou. Nelze přehlédnout, že daný spor byl veden o vypořádání SJM. O vyklizení nemovitostí řízení fakticky nebylo vedeno, neboť nebyla učiněna žádná skutková tvrzení ani žádné důkazní návrhy. Za těchto okolností považuje odvolací soud za spravedlivé použití § 142 odst. 2 o.s.ř.

P o u ě n í : Proti potvrzujícímu výroku tohoto rozsudku **n e n í** dovolání přípustné, ledaže na základě dovolání, podaného do dvou měsíců od doručení

rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu I. stupně, dospěje dovolací soud k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam.

Proti výroku, jímž byl změněn rozsudek soudu I.stupně, je přípustné dovolání, které lze podat do dvou měsíců od jeho doručení prostřednictvím soudu I.stupně k Nejvyššímu soudu ČR.

V Praze dne 5.května 2010

**JUDr. Eva Ištvánková.,v.r.
předsedkyně senátu**

Za správnost vyhotovení:
Helga Švejdová